

OZOR (4) sb m

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); -ór, -or- (tak Cn).

sg [N ozór.] ◊ A ozór (3). ◊ pl [G ozorów.] ◊ A ozory (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

*Język bydłęcia lub ptaka; lingua bubula a. suilla Cn (4) : posłał do iednego Egipfkiego kápłaná gdy ofiáry bogom śwym [...] rozrębował/ áby mu sztukę z onych ofiar co nagorfsz y co nalepfsz posłał. A kfiádz mu posłał ozor/ y wfkazał do niego: Tá sztuká v bydłeciá nie ieft szkodliwa *RejZwierc* 84; Zołny záfie łákome wpufzczáfie ozory Do oká vłowego *KlonWor* 45; [Ozor/ Lingua bruti alicuius. *Volck Ppp4v*].*

W porównaniu (1): Albo iáko nędzny on Nábuchodonozor/ Co żarł fiáno iáko Woł/ wywieśiwfzy ozor. *RejZwierz* 103v.

Zwrot: »ozor wywiesić« [szyk zmienny] (2): Gdy na Lifa głód przychodzi/ tedy fie zdechłym wczyni, y wzwaliwfzi fie leži gębę odtworzywfzy/ á ozor wywieśiwfzy/ tedy ptacy [...] iako ku fciwru do gębę przylathafiá *FalZioł* IV 14a; *RejZwierz* 103v.

*[Wyrażenie: »ozor wołowy« = jako przedmiot daniny: Summa summarum wszelakich dochodów [...] Łoju dannego od rzeźników [...] Ozorów wołowych od rzeźników gdańskich, od pastwisk 60, per gr. 3, fl. 6 *LustrPom* 153, 148; *LustrMalb* 1570/144.]*

Synonim: język.